

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ADSITS "Balkan and Sea properties"

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na iz-palnenieto" — Varna

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 80 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa tulkittava siten, että kun kyseessä ovat toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden väliset tavaroiden luovutukset ja vastike on käypä markkina-arvoa korkeampi, veron perusteena on kaupan käypä markkina-arvo vain silloin, jos luovuttajalla ei ole oikeutta sen ostoihin sisältyvän veron täyteen vähennykseen, joka kohdistuu luovutuksen kohteena olevien tavaroiden ostoon tai valmistamiseen?
- 2) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa tulkittava siten, että jos luovuttaja on käyttänyt oikeuttaan sellaisiin tavaroihin ja palveluihin sisältyvän veron täyteen vähennykseen, jotka myöhemmin luovutetaan toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden välillä käypä markkina-arvoa korkeampaan arvoon, eikä tätä oikeutta ostoihin sisältyvän veron vähentämiseen ole oikaistu direktiivin 173–177 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio ei saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteeksi vahvistetaan yksinomaan käypä markkina-arvo?
- 3) Luetellaanko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdassa tyhjentävästi tapaukset, jotka muodostavat edellytykset, joiden täytyessä jäsenvaltio saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteena on tavaroiden luovutuksissa kaupan käypä markkina-arvo?
- 4) Onko kansallisen arvonlisäverolain (Zakon za danak varhu dobavenata stoynost) 27 §:n 3 momentin 1 kohdan kaltainen kansallinen oikeussääntö sallittu muissa kuin direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluissa olosuhteissa?
- 5) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksellä nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa välitön vaikutus ja saako kansallinen tuomioistuimien soveltaa sitä välittömästi?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Kanne 21.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-624/10)

(2011/C 72/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: M. Afonso)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin ja erityisesti sen 168, 171, 193, 194, 204 ja 214 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on määrännyt 23.6.2006 annetun hallinnollisen ohjeen nro 105 (3 A-9-06) IV luvussa arvonlisäveron hallinnollisesta sietämiskäytännöstä, jossa poiketaan arvonlisäveron itseverotusjärjestelmästä ja edellytetään, että muualle kuin Ranskaan sijoittautuneen myyjän tai palvelujen tarjoajan on nimettävä veroedustaja
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää kanteessaan, että Ranskan tasavallan säännöstö, jossa poiketaan arvonlisäveron itseverotusjärjestelmästä, on useilta kohdiltaan unionin oikeuden vastainen.

Ensiksi verovelvollisten, jotka haluavat käyttää hallinnollisen ohjeen 3 A-9-06 IV luvussa käyttöön otettua säännöstä, on nimettävä veroedustaja, mikä ei ole arvonlisäverodirektiivin 204 artiklan mukaista. Kyseisen artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa tällaisen velvollisuuden vain silloin, kun sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut, ei ole välillisen verotuksen alalla tehty sellaista sopimusta keskinäisestä avunannosta, joka vastaa unionin sisällä säädettyä.

Toiseksi hallinnollinen sietämiskäytäntö riippuu myös myyjälle asetetusta velvollisuudesta rekisteröityä arvonlisävelvolliseksi Ranskassa, mikä ei ole arvonlisäverodirektiivin 214 artiklan 1 kohdan mukaista. Kyseisestä säännöksestä seuraa, että velvollisuus rekisteröityä arvonlisävelvolliseksi ei koske verovelvollisia, jotka suorittavat sellaisen jäsenvaltion alueella, jonne ne eivät ole sijoittautuneet, sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palveluja, jotka kuuluvat asiakkaan itseverotusjärjestelmän piiriin erityisesti arvonlisäverotuksen 194 mukaisesti.

Kolmanneksi ja viimeiseksi säännöksen mukaan on mahdollista kuitata myyjän tai palveluntarjoajan vähennyskelpoinen arvonlisävero sen asiakkaiden suoritettavaa veroa vastaan. Tämä ei ole arvonlisäverodirektiivin 168 ja 171 artiklan säännösten mukaista. Niiden nojalla vähennettävän arvonlisäveron ja kannettavan arvonlisäveron kuittaus on suoritettava kunkin verovelvollisen osalta. Tällainen poikkeussäännös ei voi myöskään perustua arvonlisäverodirektiivin 11 artiklaan.